

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 74/12
v Luxemburgu 12. júna 2012

Rozsudok v spojených veciach C-611/10
Waldemar Hudziński/Agentur für Arbeit Wesel – Familienkasse a C-612/10
Jarosław Wawrzyniak/Agentur für Arbeit Mönchengladbach – Familienkasse

Právo Únie nebráni členskému štátu priznať rodinné dávky vyslaným alebo sezónnym pracovníkom, v prípade ktorých tento štát v zásade nie je príslušný

Pokiaľ sa však táto možnosť využije, vnútroštátne pravidlo, ktoré ich vylučuje v prípade, keď sa porovnateľné dávky poberajú v inom štáte, zamedzuje voľnému pohybu pracovníkov

Podľa nariadenia č. 1408/71¹ o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na migrujúcich pracovníkov podliehajú pracovníci v zásade právnemu poriadku členského štátu, v ktorom sú zamestnaní. Pracovníci, ktorí sú vyslaní na vykonanie práce do iného členského štátu („vyslaní zamestnanci“) alebo ktorí vykonávajú dočasnú prácu v inom členskom štáte („dočasní zamestnanci“), podliehajú v oblasti sociálneho zabezpečenia naďalej právnemu poriadku krajiny, v ktorej zvyčajne pracujú, a nie právnemu poriadku členského štátu, v ktorom skutočne pracujú.

Pán Waldemar Hudziński (C-611/10) a pán Jarosław Wawrzyniak (C-612/10), poľskí štátni príslušníci s trvalým pobytom v Poľsku, sú sociálne poistení v tejto krajine. Od 20. augusta do 7. decembra 2007 pracoval pán Hudziński, otec dvoch detí a samostatne hospodáriaci roľník, ako sezónny zamestnanec v podniku v oblasti záhradníctva v Nemecku. Pán Wawrzyniak, ktorý má jednu dcéru, pracoval od februára do decembra 2006 v Nemecku ako vyslaný zamestnanec.

Podľa nemeckého práva osoba, ktorá nemá trvalý pobyt na území Nemecka alebo sa tu obvykle nezdržiava, má právo na rodinné prídavky, ak má neobmedzenú daňovú povinnosť k dani z príjmov. Rodinné prídavky sa však neposkytnú v prípade, ak môžu byť v inej členskej krajine poberané porovnateľné rodinné prídavky. Na základe vlastnej žiadosti boli obaja pracovníci považovaní v Nemecku za daňovníkov s neobmedzenou daňovou povinnosťou k dani z príjmov a z toho dôvodu požiadali za obdobie, počas ktorého pracovali v Nemecku, o vyplatenie prídavkov na dieťa vo výške 154 eur mesačne na dieťa.

Ich žiadosti boli zamietnuté z dôvodu, že v súlade s nariadením sa neuplatňuje nemecký, ale poľský právny poriadok.

Na základe týchto skutočností sa Bundesfinanzhof (Spolkový finančný súd, Nemecko) pýta Súdneho dvora, či v prípade, ak Nemecko nie je príslušným štátom podľa nariadenia č. 1408/71, a nemecký právny poriadok sa preto neuplatňuje, bráni právo Únie Nemecku poskytnúť rodinné prídavky. Okrem toho sa nemecký súd pýta, či členský štát môže odňať nárok na rodinné prídavky v prípade, ak môžu byť porovnateľné prídavky poberané v inom členskom štáte.

Súdny dvor pripomína, že právo Únie sa snaží najmä zabezpečiť, aby sa na dotknuté osoby v zásade vzťahoval systém sociálneho zabezpečenia iba jedného členského štátu, aby sa tak zamedzilo súbehu uplatniteľných vnútroštátnych právnych úprav a komplikáciám, ktoré z neho môžu vyplynúť. Navyše každý členský štát zostáva príslušný na to, aby vo svojich právnych predpisoch určil podmienky poskytovania dávok sociálneho zabezpečenia pri dodržaní práva Únie.

¹ Nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. EÚ L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35), v znení zmenenom, doplnenom a aktualizovanom nariadením Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996 (Ú. v. ES L 28, 1997, s. 1; Mim. vyd. 05/003, s. 3), zmeneným a doplneným nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 647/2005 z 13. apríla 2005 (Ú. v. EÚ L 117, s. 1).

Súdny dvor zastáva názor, že skutočnosť, že pán Hudziński a pán Wawrzyniak nestratili svoj nárok na dávky sociálneho zabezpečenia ani im tieto dávky neboli znížené z dôvodu, že využili svoje právo na voľný pohyb, keďže im zostal zachovaný nárok na rodinné prídavky v Poľsku, nevylučuje možnosť, aby nepríslušný členský štát poskytol takéto prídavky.

Túto možnosť nemožno spochybniť skutočnosťou, že v danom prípade ani pracovník, ani dieťa, pre ktoré sa o prídavok žiada, sa obvykle nezdržiavajú na území členského štátu, v ktorom je vykonávaná dočasná práca. V daných konaniach totiž spojenie situácií pána Hudziński a pána Wawrzyniak a nemeckého územia, kde sa požadujú rodinné dávky, spočíva v neobmedzenej daňovej povinnosti k dani z príjmov, pokiaľ ide o príjmy vyplývajúce z dočasnej práce vykonanej v Nemecku. Takéto spojenie sa zakladá na konkrétnom kritériu a môže byť považované za dostatočne úzko vymedzené vzhľadom na skutočnosť, že požadovaná rodinná dávka je financovaná z daňových príjmov.

Uznať výklad nariadenia, ktorý zakazuje členskému štátu, aby pracovníkom a ich rodinným príslušníkom priznal v prípade, ako je tento, širšiu sociálnu ochranu, než vyplýva z uplatnenia tohto nariadenia, by znamenalo ísť nad rámec jeho cieľa a zároveň jeho vyčlenenie mimo účelu a rámca zmluvy.

Súdny dvor prišiel k záveru, že nemožno vylúčiť **výklad nariadenia, ktorý umožňuje členskému štátu poskytnúť rodinné dávky** v situácii, ako je tá vo veci samej, vzhľadom na skutočnosť, že sa tento výklad môže **podieľať na zlepšení životnej úrovne a podmienok zamestnanosti migrujúcich pracovníkov, tým, že im prizná širšiu sociálnu ochranu**, ako je ochrana vyplývajúca z uplatnenia uvedeného nariadenia. **Tento výklad sa tak spolupodieľa na účele týchto ustanovení, ktorých cieľom je uľahčiť voľný pohyb pracovníkov.**

V druhej časti rozsudku skúma Súdny dvor situáciu, v ktorej členský štát využije svoju možnosť poskytnúť rodinné prídavky pracovníkom, v prípade ktorých nie je tento štát v zásade príslušný, pričom tento nárok vylúči v prípade, ak pracovník poberá porovnateľné prídavky v inom členskom štáte. Súdny dvor zastáva názor, že **vnútroštátne pravidlo o zabránení súbehu – tým, že zrejme nevedie k zníženiu sumy prídavku na dieťa z dôvodu existencie podobného prídavku poberaného v inom štáte, ale k jeho vylúčeniu – môže predstavovať dôležitú nevýhodu, ktorá v skutočnosti ovplyvňuje väčšie množstvo migrujúcich pracovníkov ako usadených pracovníkov**, čo prináleží preveriť vnútroštátnemu súdu.

Takáto nevýhoda sa zdá byť tým menej opodstatnená, keď požadovaný prídavok je financovaný z daňových príjmov a keď podľa nemeckej právnej úpravy má pán Hudziński a pán Wawrzyniak nárok na tento prídavok z dôvodu, že mali v Nemecku neobmedzenú daňovú povinnosť k dani z príjmov. Z toho vyplýva, že takáto nevýhoda, aj keď môže byť vysvetlená rozdielnou právnou úpravou v členských štátoch v oblasti sociálneho zabezpečenia, ktorá pretrváva navzdory existencii koordinačných pravidiel stanovených v práve Únie, je v rozpore s požiadavkami práva Únie v oblasti voľného pohybu pracovníkov.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499